

til at gå ind og støtte forældrene helt fra graviditeten, så de er rustet til det store ansvar, det er at tage vare på et barn.

Men der skal også være et stærkt sikkerhedsnet, der kan gribe de børn, der bliver udsat for omsorgssvigt og mishandling i hjemmet. Vi skal have bedre specialpædagogiske tilbud i dagtilbuddene, og vi skal have rustet personalet bedre til at fange de signaler fra børn, der har været udsat for vold. Det skal ske gennem en styrkelse af både efteruddannelsen og grunduddannelsen for det frontpersonale, der møder børnene i deres hverdag, og ikke mindst gennem nogle ordentlige normeringer i daginstitutionerne. For det er jo åbenlyst, at hvis børnene skal have bedre mulighed for at blive set og hørt og få den hjælp, de har behov for, nytter det ikke noget, at vi samtidig kører personalet så stramt, at det bliver nedslidt og syg af stress og ikke har tid nok til det enkelte barn.

Det er derfor også et spørgsmål om at sikre børneområdet tilstrækkelige ressourcer, og her må vi jo erkende, at det mange steder i landet i øjeblikket går i den stik modsatte retning. Mange kommuner har måttet skære ned på børneområdet stik imod alle de flotte ord fra regeringens side om styrket indsats og bedre kvalitet.

Ministeren sagde, at kommunalreformen er det bedste, der er sket på børneområdet. Det vil jeg godt sætte spørgsmålstegn ved. Jeg tror i hvert fald, at ministeren sagde, at nogle af medarbejderne manglede nogen at sparre med. Men jeg tror, der er mange, der føler, at de sparer så rigeligt i de her tider!

Presset på kommunernes økonomi påvirker også sagsbehandlingen af indberetningerne om voldsramte børn, hvilket vi har set nogle eksempler på gennem de seneste år. Der er ingen tvivl om, at de kommunale sagsbehandlere er udsat for et stort arbejdspress. Det er ikke nok at sikre efteruddannelse og vejledning. Man må også se på, hvad det er for nogle arbejdsvilkår, vi byder sagsbehandlerne.

Socialdemokraterne er meget opmærksomme på, hvilke konsekvenser kommunalreformen får over for voldsramte kvinder og børn, og hvordan kapaciteten på krisecentrene udvikler sig. Jeg vil gerne kvittere for den tilkendegivelse, vi i dag har fået fra Venstre om, at vi i fællesskab vil se på, hvordan udviklingen forløber, så vi kan sikre en god adgang over hele landet, for der er ingen tvivl om, at både geografi og økonomi spiller ind i den her sammenhæng.

Det er også helt på sin plads, at vi med satspuljeforliget for i år har fået afsat 40 mio. kr. til psykologhjælp og støtte til kvinder og børn på krisecentrene, også efter de har forladt centrene. Det er der et stort behov for, og der har virkelig været et hul på det her område, og der er også brug for et langt mere effektivt efterværn.

Det er godt, at vi har fået rettet op på, at det i nogle tilfælde har set ud, som om der faktisk var bedre mulighed for behandling til voldsudøveren end til ofrene for volden, og det håber vi på at de midler, vi har afsat i satspuljen i år, kan være med til at rette op på.

Støtte og rådgivning til mødre er helt afgørende, hvis vi vil hjælpe børnene. Det er mødre, der er den centrale figur i børnenes liv, når familien bryder op efter at have været udsat for vold, og derfor er støtte til mødre også støtte til børnene. Det gælder ikke mindst kvinder med etnisk minoritetsbaggrund, som jo har en voldsom overrepræsentation blandt kvinder på krisecentrene i Danmark.

Der er grund til at være særlig opmærksom på børn med etnisk minoritetsbaggrund, som ofte har brug for en helt særlig støtte og et decideret behandlingstilbud.

I den forbindelse skal jeg også nævne, at Socialdemokraterne fortsat er dybt kritiske over for den praksis, der er over for voldsramte udenlandske kvinder, som ofte risikerer udvisning, hvis de bryder ud af et voldeligt ægteskab. Der har været flere eksempler på helt groteske udvisningssager, hvor børnene er kommet i en svær klemme.

Socialdemokraterne har længe presset på for at få ændret den her praksis, og nu har vi bl.a. FN's Kvindekomité i ryggen, når vi kommer med den her kritik, og det håber vi meget at regeringen følger op på. Det har vi faktisk fået integrationsministerens ord for.

Kl. 10.50

Ministeren var inde på Østrigsmodellen, og jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om den evaluering af Østrigsmodellen, som vi er blevet lovet af Justitsministeriet. Det kunne jo være interessant at se, for vi ved, at der er meget stor forskel på den praksis, der er rundtomkring i politikredsene, med hensyn til hvordan man bruger den her model, hvordan samarbejdet er mellem de sociale myndigheder og politiet, og hvordan man også giver de mænd, der bliver bortvist fra hjemmet, støtte.